ISSN 0132-4462.
№ 9 2009
ВЕРЕСЕНЬ

перець

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Михайла Прудника)

— Продав урожай, заплатив податки, віддав позику... Грошей залишилося на трактор. Оцей, іграшковий!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Почалося! Запитайте у мера, на боці кого нам бути!

ОБВАЛ ГРИВНІ

Як повідомив в ефірі одного з телеканалів віце-спікер нашого парламенту Микола Томенко, зарплата у першого заступника Нацбанку становить 100 тисяч гривень на місяць. Не секрет, що в цій державній установі працює не тільки перший заступник, а ще багато-багато чиновників. І коли банкіри говорять про обвал гривні, то, можливо, мають на увазі обвал у їхні кишені.

КОГО Ж ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ?

Сьогодні, мабуть, легше створити нову політичну партію, ніж придумати для неї солідну і привабливу назву. Бо в Україні, за словами міністра юстиції Миколи Онищука, вже зареєстровано 172 «політичні

Андрій САЄНКО

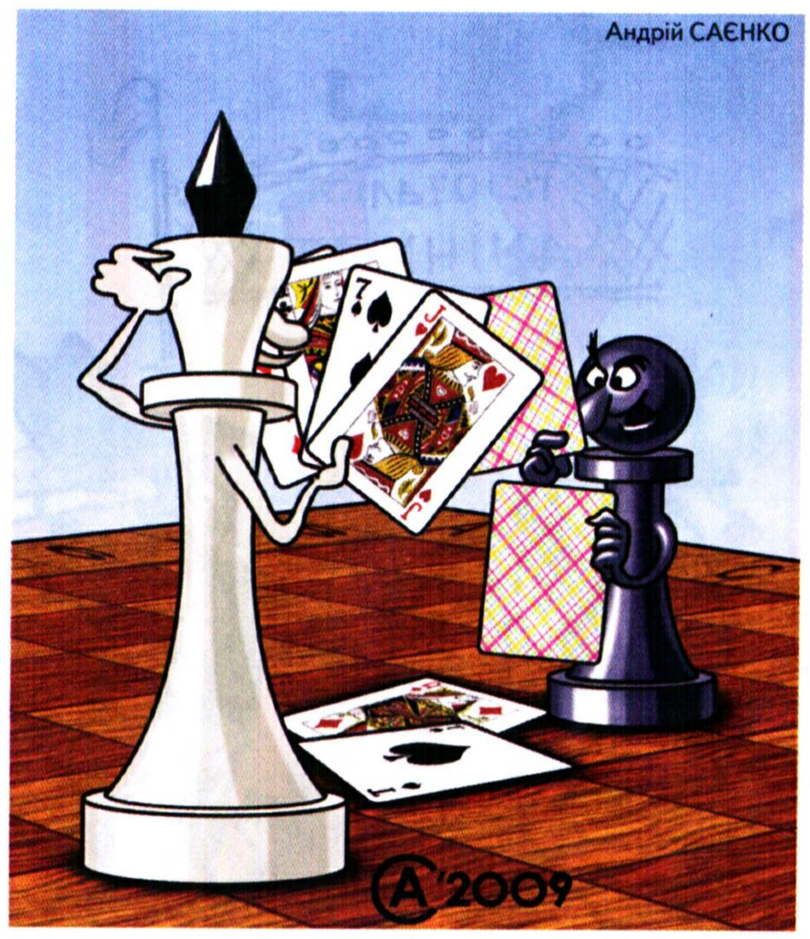

ТЕЗИ І АНТИТЕЗИ

- *Ненавидять вороги країни, отже — справжній гарант!..*
- *Будь кращим за інших. Це тепер так легко.*
- *Легше жити, коли знаєш, що крадуть і брешуть не тільки у нас.*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.
м. Київ.

Олексій КОХАН (тема Михайла Прудника)

— Ось людям пошту за цей місяць привіз. Куди вашу розвантажувати?

ЗАГАДКА, або ПЛОДИ ЗАЗДРОЩІВ

Заправившись для куражу вином,
Василь утнув не злочин, не дурницю,
а причепив у себе за вікном
змайстровану власноруч годівницю...
Ви скажете: «Чи ж не велике диво!
Мабуть, натура добра в мужика».
Та в тім-то й річ, що він в пориві гніву
не раз в птахів палив з дробовика...
Шепталися сусіди зверху й знизу,
сушили голови і морщили лоби,
а на дахах, горищах і карнизах
од подиву німіли голуби...

Щоб ви не ворожили навмання,
смиренний автор закриває тему! —
Василь для того мучився півдня,
аби дристала вся ота пташня
сусідові на дорогу антену!

Микола МАЦІПУРА.
м. Берислав
на Херсонщині.

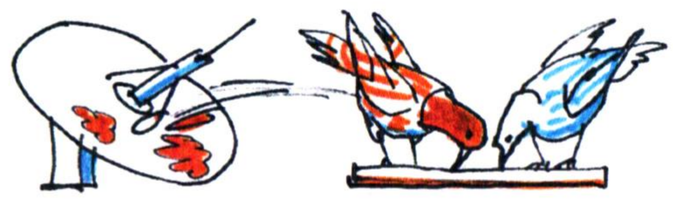

сили». І усі вони борються, захищають, об'єднують, підтримують, закликають... Одне слово, вболівають за краще майбутнє народу. Тільки народ чомусь цього не помічає.

НЕ ШМАТ ГНИЛОЇ КОВБАСИ

Не шмат гнилої ковбаси, а тисячі і тисячі тонн неякісної продукції може незабаром безперешкодно ввозитися в Україну, оскільки окремі депутати намагаються якнайшвидше підкорегувати Закон «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».

Однією з вимог Світового банку для виділення чергового траншу позики (500 мільйонів доларів) є відсторонення Держспоживстандарту від контролю харчових продуктів та скасування обов'язкової сертифікації в Україні імпортної харчової продукції.

Невідомо, чи зможемо ми залатати діри у держбюджеті цією позикою, зате ясно, що здоров'я у нашої нації від споживання несертифікованої продукції не додасться. Та й увозитиметься вона, зрозуміло, за демпінговими цінами, що призведе до значних збитків вітчизняних товаровиробників та розвалу власного сільгоспвиробництва.

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Я хабарів не беру. Зараз підійде мій помічник і візьме.

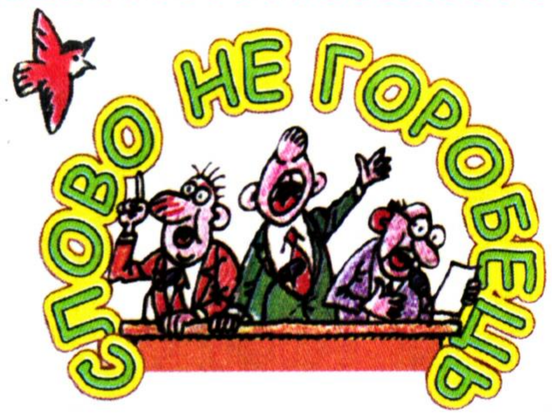

ДИКІ ТАНЦІ

Віктор Янукович, лідер Партії регіонів (про Юлію Тимошенко):

— Як би вона, як кажуть, не виляла одним містом — чи місцем, — вона нікуди не дінеться. Лише розпочнеться виборча кампанія, вона почує голос народу і зіграє, я впевнений, добру фею, яка, врешті-решт, прийняла рішення на користь людей. Як кажуть, це буде її полька-бабочка перед людьми, перед пенсіонерами.

Від чергового:

— *Як не крутіть, Вікторе Федоровичу, а польку-бабочку перед пенсіонерами і вам доведеться танцювати. І всім кандидатам у президенти. Бо перед виборами у нас завжди дикі танці кандидатів.*

ПОТУРБУЙТЕСЯ ПРО ЗДОРОВ'Я

Сергій Терьохін, народний депутат:

— Парламент цього скликання, вибачте за аналогію, схожий на чоловіка, у якого не все гаразд із простатитом. Іноді трапляються прекрасні засідання, приймаються важливі закони, але в більшості випадків іде «запор».

Від чергового:

— *То що, у сесійну залу депутатам ходити із клізмами?*

ОСЬ ТУРБОТА ПРИЛЕТІЛА, І АГА!..

Олександр Кузьмук, колишній міністр оборони (з приводу закону РФ про використання російських військових формувань на території інших держав):

— Чому ми б'ємося в істерії від тих поправок, які прийняла Росія і пов'язуємо це із Чорноморським флотом? Давайте про своїх громадян потурбуємося!

Від чергового:

— *А може, не треба! А то ваша турбота прилетить у квартиру, як ракета у Броварах...*

ОТО ЗАРАЗА

Олександр Лавринович, перший віце-спікер парламенту (про те, чому не запрацювала Верховна Рада):

— У вівторок всім було відомо, що не буде Голови Верховної Ради, тому що він у відрядженні. Що не буде мене, тому що у вівторок у мене розпочалася хвороба, яка ускладнювала моє перебування біля мікрофона.

Від чергового:

— *Видно, та хвороба «ускладнила перебування біля мікрофона» не тільки вам, а ще багатьом депутатам.*

Чергував по рубриці
Віталій СУДДЯ.

❄ ❄ ❄

— Ой, Боже! Катерино, як ти мене налякала!

— На себе подивися...

❄ ❄ ❄

— Ти будеш грати повію.

— Не можу — я заслужена артистка.

— Станеш народною...

❄ ❄ ❄

— Екскурсія закінчилася. Шановні туристи, може, у когось будуть до мене запитання...

— Скажіть, будь ласка, а чому на цьому постаменті у генерала така дивна поза?

— Ну, розумієте, було задумано, що генерал сидітиме на коні, але тоді була криза і в міської влади грошей не вистачило.

❄ ❄ ❄

— Любий, сходи в магазин.

— Кохана, ну подивись, який дощ! Гарний господар у таку погоду собаки на вулицю не вижене...

— А ти іди сам, без Джека...

❄ ❄ ❄

— Призивники, серед вас є глухі?

— Га? Що ви сказали?

Остап МИХАЙЛОВИЧ.

КРИК

Хто набрехав,—
Наш час бурхливий?
Безчесна політична гра.
Мій краю довготерпеливий,
Пора прокинутись, пора.
Недавно сурми марші грали
Про перемоги у труді.
Вже й ветерани повмирали
І постаріли молоді.
А все, як прісно і донині,
Ми горло в закликах дерем.
Але скажіть, які святині
В життя з традицій ми берем?
Що космос?
Шлях Чумацький з возом.
В піснях літає наш орел.
А ми, неначе під наркозом,
Біля замулених джерел.
Дрімаємо...
Баштанний сторож
І той бадьорий під кущем,
А ми в чиновних коридорах
Байдужість плутаєм з дощем.
І мародерствуєм...
Нечеси.
І ще чекаєм похвали,
В трофейні влізши «Мерседеси»,
А ми кого перемогли?
При охороні всі бандити,
Приймім камінчик в свій город.
Ми скоро звикнемо ходити
При охороні в свій народ.
А світовий у нас чорнозем,
Росте пшениця, мов стіна.
Але у нас державний розум
Де ще суцільна цілина.

Станіслав СТРИЖЕНЮК.
м. Одеса.

Валерій КОНОНЕНКО

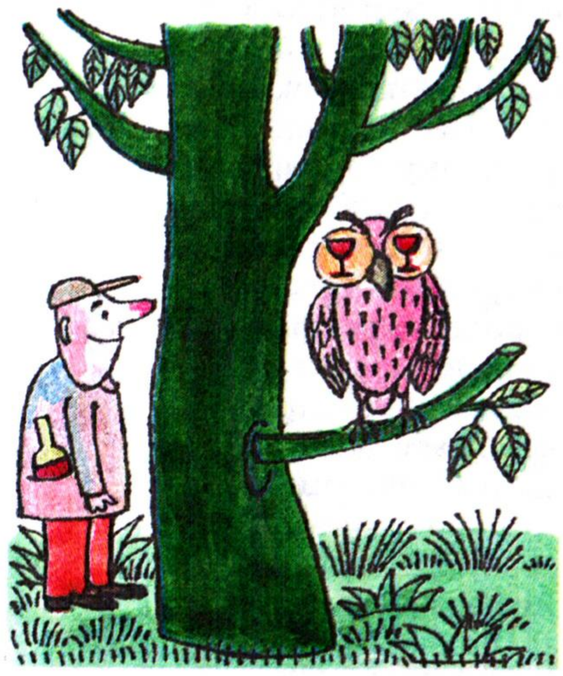

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Теплий ранок на сільському ставку. Через гілля розлогої верби проглядають перші сонячні промені. В очереті кумкає, плямкає. Вітру немає, але очерет легенько погойдується.

Антон Тріпаний і Максим Шматок уже з годину «годують» на річці комарів. Махають вудками, міняють наживку. У водяну безодню вгатили з відро макухи — а хоча б тобі разочок клюнуло, хоча б поплавок поворушило. Анітелень! Мертва тиша, ніби риба вся передохла. Особливо нервує Шматок, розпочата сьогодні пачка сигарет майже закінчується.

Тріпаний спокійніший, розважливіший — його, як здається Максимові, ніби й комарі не дуже обсідають. Та й якісь вони менші, ніж ті, що не дають спокою йому самому.

— Я тижнів зо-два тому,— сполоснув руки Антон,— отут, де ми сидимо, рибалив. Як клювало! Одна за одною. Я вже й черв'яка не міняв, майже на голий гачок. А вона, як скажена. Узяв я тоді

від душі. Добре, що накидка із собою була. То я її зв'язав. А якби тільки торбина — не відаю, що й робив би. Ледве до хати допер. Увалився за хвіртку та й гепнувся непритомний. Ще в'язи болять від того улову.

Шматок дістає нову пачку сигарет. Пальці його ледь помітно тремтять. Він усе частіше міняє наживку, перекидає снасті. І щоразу з більшою силою махає ними, ніби на них також є провина за сьогоднішню невдачу.

— Які тут колись лини були! — підливає олії у вогонь Тріпаний. — Тебе ще тоді, Максиме, не було в наших краях. Скільки я їх тут узяв! Напевно, тонни. Тепер жодного нема. Вода була чиста. Оцього очерету зовсім не було.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ПЕРЕЛИЦЮВАННЯ — косметична процедура.

ОБЕРЕМОК — виборчий бюлетень.

ВЕРДИКТ — твір композитора Верді.

ГОТІВКА — споруда в готичному стилі.

ЗАМІТКА — мітла.

ГЛЯНЕЦЬ — дзеркало.

ГАНИТИ — відзначати свято Ганни.

ЕКСТРАДИЦІЯ — пережиток.

ГОТОВАЛЬНЯ — кухня.

НАКРУТКА — кучері.

КАВАТИНА — святковий вечір із кавою.

ЛІНОТИП — ледацюга.

ЛУЗАТИ — грати в більярд.

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани Чернівецької області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

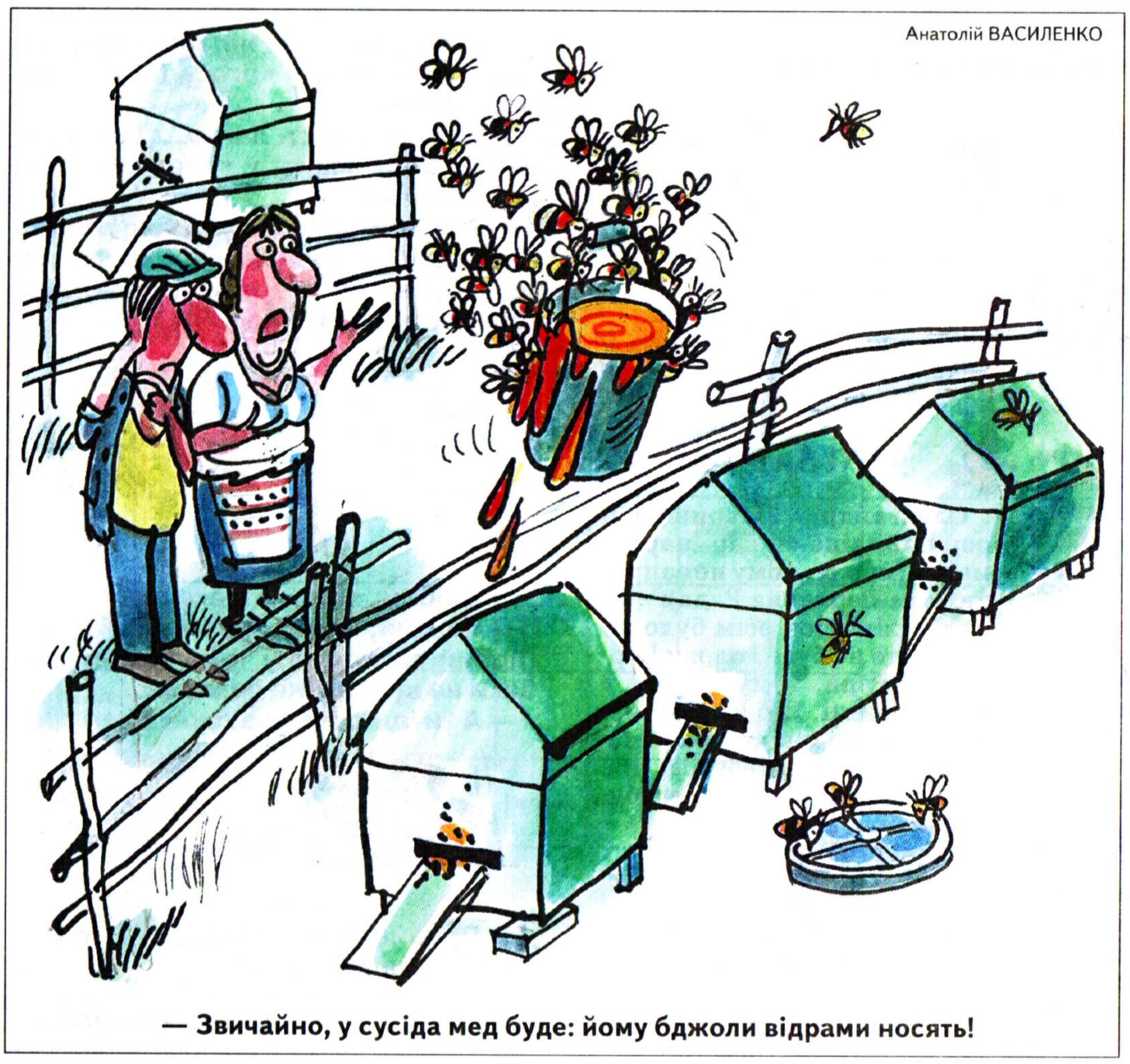

— Звичайно, у сусіда мед буде: йому бджоли відрами носять!

Валерій ЧМИРЬОВ

— Жіночко, поверніться! Ви не заплатили за покупку.

Окунь який був! Три-чотири кілограми. Голова у відро не влазила. Водилися й крупніші. У виварку не впхнеш. Пам'ятаю, цілу балію їх приніс. Ніхто не хоче з ними возитися. Ні Тетяна моя, ні баба. Біля них стільки мороки. Луска — як п'ять копійок. Тиждень треба було потіти. Давай, кажу дружині, з них юшку зваримо. Прямо нечищену туди. Так ми її п'ятірну, ту юшку, варили. Ти знаєш, набагато смачніша юшка з нечищеної риби. Набагато! Я потім так і з линів варив. Не чистив. Коли їх чистити, як через день повнісіньку балію приносив.

Шматок уже не тільки курить — він жує сигарети. Скрегоче жовтими зубами. Жбурляє у воду останню приманку. То присяде, то раптово підскочить, щосили смикаючи вудки, ніби щось підсікає. Потім зі свистом поплавок летить назад у воду — аж бризки в усі боки. Очі у Максима блищать. Він кидає люті погляди на Антона.

Тріпаний не помічає, що сонечко сховалося за величезну хмару і наближається гроза.

— Позавчора я на твоєму місці сидів,— не вгаває він. — Трішки лівіше кидав, як ото твій поплавок. То що тобі сказати: гарно взяв. І вся крупна. Одна в одну. Я вже цілу бочку засолив на зиму. Та що з тої бочки! Пам'ятаю, колись я тут — блаженна усмішка розпливлась по обличчю Тріпаного,— стою, не знаю, що робити — уся трава оця встелена рибою, немає у що зібрати. Хотів у воду викинути. Аж чую — підвода скрипить. З'являється на горизонті шкапа діда Каленика, а за нею — і він сам на возі. Три підводи ми з ним тоді завезли. Дві до мене, одну йому. А по четверту й не поїхали. Там така коняка була, хай Бог милує. Геть охляла. Ледве третю ходку дотягли. Я вже й сам воза пхав. Ото була, друже, риболовля! А ще було...

В цю мить Максим Шматок скочив, як ошпарений, зацідив щосили із правої Тріпаному в щелепу. Вдарила блискавка, загриміло. Антон залетів під кущі лози. Якусь мить лежав без пам'яті. Але прохолода у кущах

освіжила його досить швидко. Заворушився, помотав головою, ніби дивувався: де я?

— Здурів! — раптом закричав, тримаючись рукою за викривлене обличчя. — За що, психопате ненормальний!?

— А за те,— гаркнув Шматок,— що ти, мерзотнику, в річці виловив усю рибу!!! Усе підчистив! За півдня — жодного разу не клюнуло! Нема вже нічого тут! А де ж вона візьметься, коли отакі ненажери підводами її возили!

По тій промові Шматок із презирством глянув на Тріпаного і нервово став змотувати вудки.

Григорій СОЛОМОНЧУК.

Василь ФЛЬОРКО

Анатолій ГАЙНО

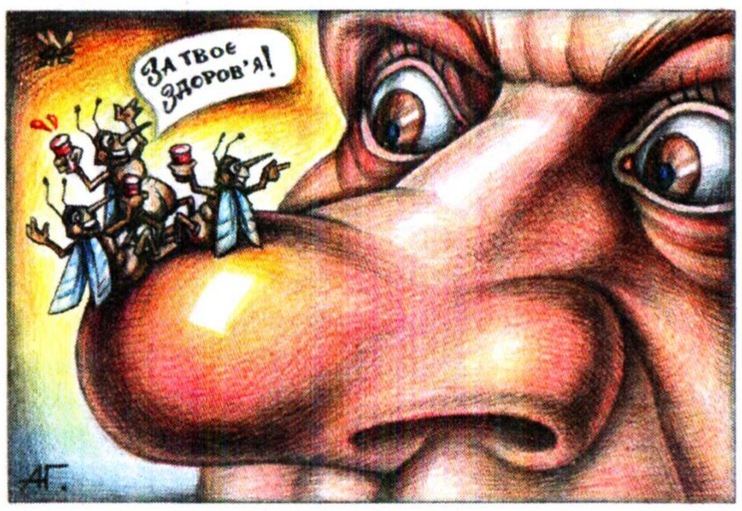

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

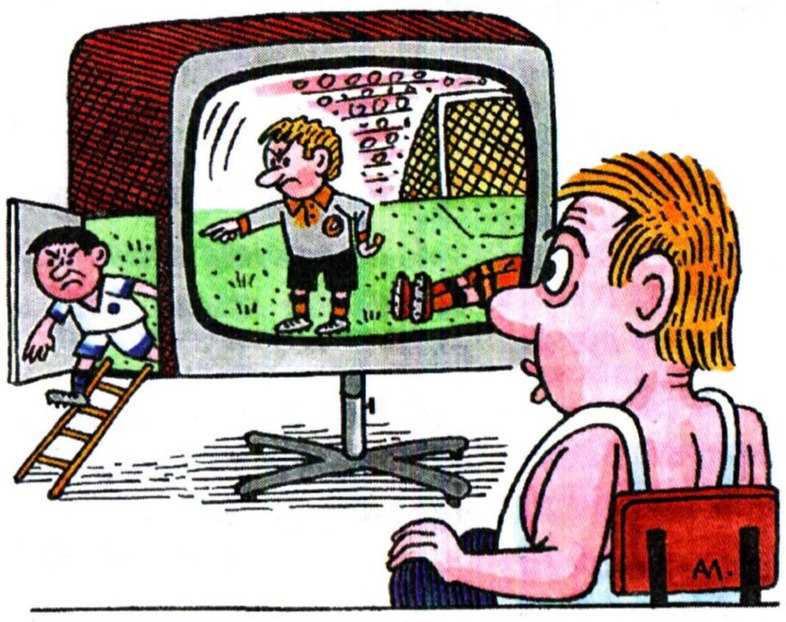

МІНІ-УСМІШКИ

ДЕЖАВЮ

— Здоров, Петре, ну як там твоя нова дружина?

— Це не дружина, це не жінка — це якийсь Станіславський!

— Як це — Станіславський!?

— Щовечора влаштовує мені сцени і верещить: «Не вірю!»

ШУБА

— М-о-й, Митре, що це ти обмиваєш так щедро?

— Та-а, ади, жінка сьогодні нарешті матиме шубу.

— А для чого та шуба навесні?

— Для оселедця.

ЯКБИ-ТО ЗНАТИ

Бідкається Микола, що пенсія невелика.

— Е-е-ех, не треба було брати зарплатню в конвертах.

— Так тобі й треба, дорогенький! — докоряє йому дружина. — Треба було брати в бандеролях.

ЩЕ НЕ ВСЕ

— У скільки тобі обійшлося збудувати такий палац?

— Із прокуратури повідомили, що не обійшлося.

ХОЧ СТІЙ, ХОЧ ПАДАЙ...

Гривня повчає євро:

— Хочеш схуднути — зроби євроремонт.

Флоріан БОДНАР.

Володимир АДАМОВИЧ

КОРОТКО КАЖУЧИ

Найкраще зберігає таємницю той, хто її не знає...

Анатолій ОБРИНЬБА.

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

Вітаємо ювіляра!

Нашого одноперчанина, письменника-гумориста, заслуженого журналіста України, лауреата літературних премій ім. Леоніда Глібова та ім. Степана Олійника Владислава БОЙКА (Василя Шукайла) зі славним 70-літтям!

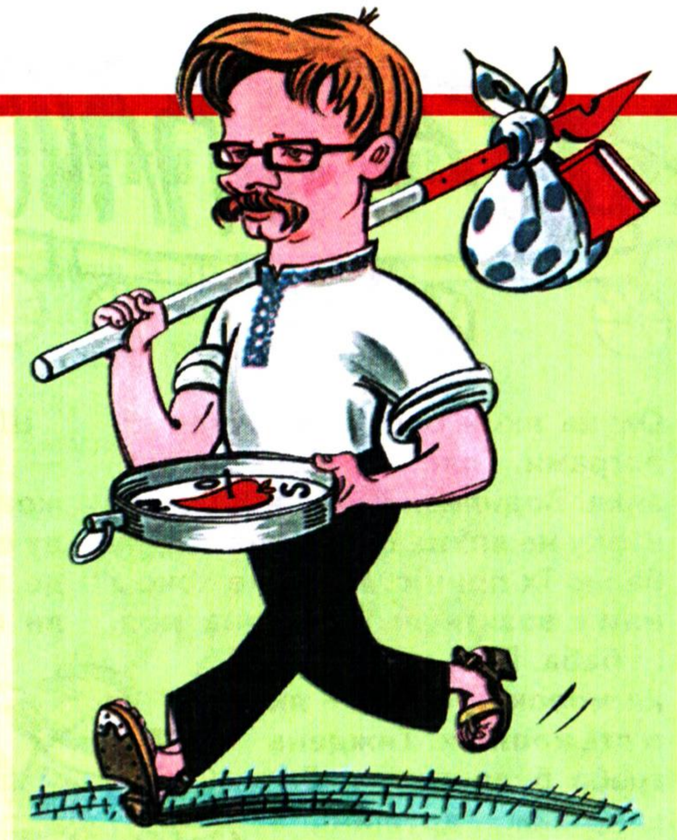

ПАТРІОТ

«Люблю її,— каже,— свою Україну!
Любитиму,— каже,— її до загину!»
І так її в лаписьках стис, сатана,
що скоро і справді загине вона...

ПОЧЕРК ГЕНІЯ

Запитую, від заздрощів згоряючи:
— Маестро, свій секрет чи не відкрили б ви,—
як, двісті слів у лексиконі маючи,
три сотні текстів для пісень
склепать зуміли ви.

БУВ ЛІДЕРОМ

Погналися вовки за псом Дружком —
ледь-ледь утік...
Тепер усім розказує:
— Траплялося й таке, що ватажком
у вовчій зграї був одного разу я!

ПАМ'ЯТКА ВИБОРЦЯМ

Салют вам, шановні виборці,—
за власну майбуть саме ви борці!
Отож, як ідеш на вибори,
то вже хоч що-небудь та вибори:
коня без вуздечки,
два кіла гречки,
кота в мішку,
рильце в пушку,
дулю в кишені,
синицю в жмені!
Що? Вам подавай журавля?

Анатолій ВАСИЛЕНКО

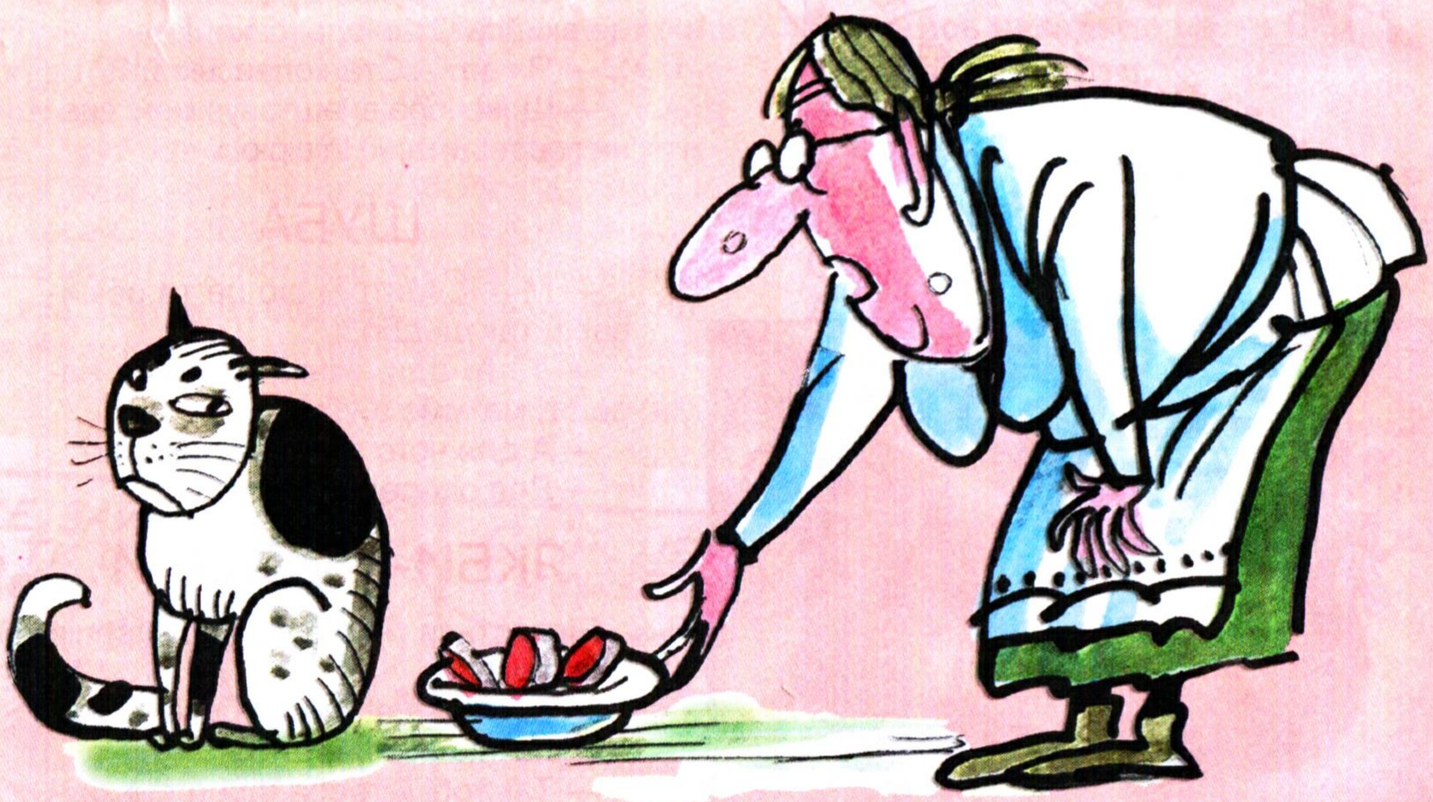

— Їж, Мурчику, ковбаску! Для себе, дурна, купувала!

Думки вголос

✓ Дивно: і п'ять, і сім мішків гречаної вовни важать однаковісінько. Ще й за помел беруть однаково. Змелю сім — якусь копієчку зекономлю.

Йосип ПОПОВИЧ.

смт Сиваське Херсонської області.

✓ Народові треба здійснювати владу через органи самоврятування.

✓ Така демократія, що нема де од неї сховатися.

✓ Чим вища службова драбина, тим більше дров можна з неї наламати.

✓ Телефонне право осучаснилося: стало мобільним.

✓ Чим ближче підходите до правди, тим далі вас посилають.

Роман КРИКУН.

м. Сокаль на Львівщині.

Тру-ля-ля!
Ловіть його в небі чужому,
бо не хоче вертати додому,
поки ми тут, немов овечки,
замість вольної волі,
замість світлої долі,
вибираємо
два кіла гречки.

СПІВОМОВОЧКИ

І шумить, і гуде —
суд над мафією йде.
Та коли ж з тієї хмари
хоч краплина упаде?!

* * *

Песик ловить власний хвіст,
поки не замориться...
Так держава наша рідна
з мафією бореться!

* * *

Ой, була у нас аптека —
нині стала ігротека,
ой, була у нас їдальня,
нині стало чортійщо!

* * *

В нас держава правова,
кожен зна свої права:
хто найбільше в неї вкрав,
той і має більше прав!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

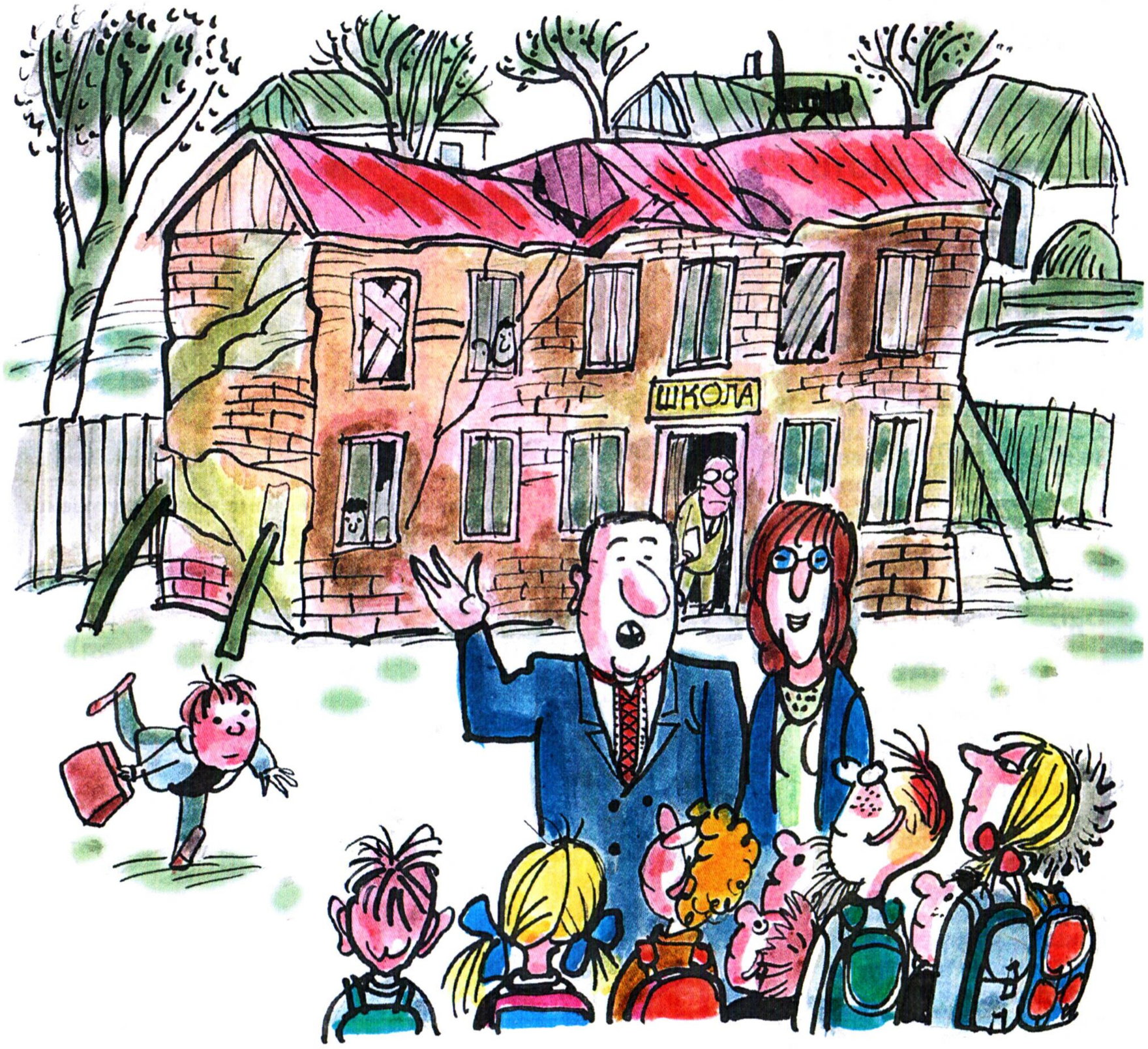

— Дітки! Наша школа — це школа мужніх і сміливих! З неї вийшло два Герої України і один космонавт! Гордіться тим, що будете вчитися в ній!

Паліндроми

ЧОМУ МАШИНА БЕНЗИН ЖЕРЕ?
МОТОР З РОТОМ

ЩО КУМ З ПОЛЯ НІС?
СІНО НІС.

ХТО ВИ ТАКИЙ?
ДІДУНЯ. НУ ДІД.

Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.
м. Кодима Одеської області.

ХОЛОДНЕ...
А СОБАКА ТАКА БОСА.

Василь МОМОТЮК.

Підслухане...

ЩАСТЯ

— Чи то ж багато треба людині для щастя?
— Не багато. Але щоб у інших було менше.

ПРАВДА

— А правда, що Україна — багата країна?
— Дуже багата. У нас навіть слуги народу їздять на «Мерседесах».

ВАЖКО

— Важко сьогодні ті гроші заробляються...
— Заробляти — важко. Але, бува, ще важче їх отримати.

Надіслав Сергій БУДНИЙ.
с. Дубина Вінницької області.

Василь ФЛЬОРКО

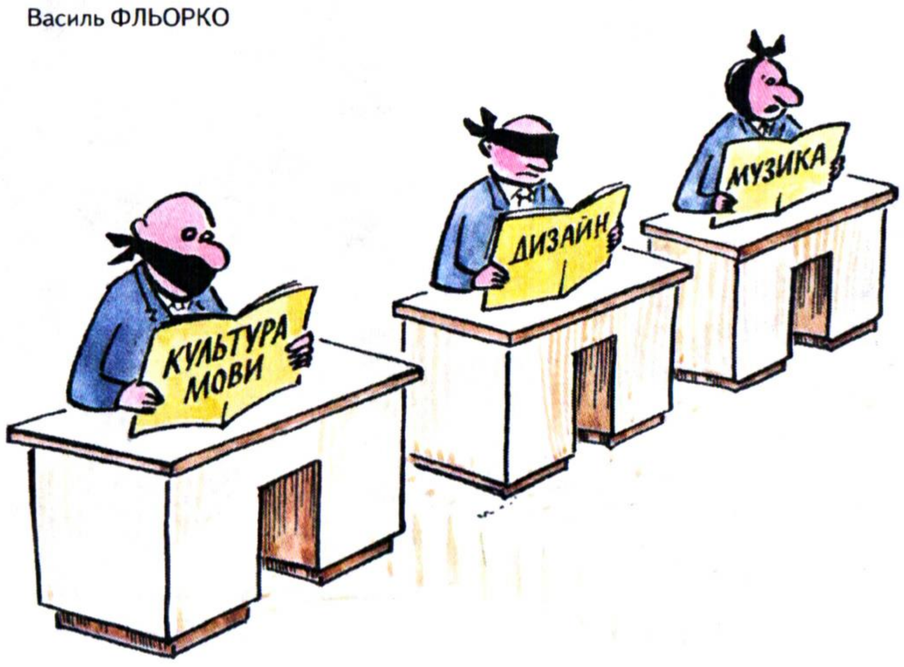

Описки самописки

БЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ КЛІЄНТА.

КОМАРЦІЙНА СТРУКТУРА.

ВИПОРЧА КАМПАНІЯ.

ЗАКОН ВСЕСВІТНЬОГО ТУЖІННЯ.

Григорій СТОРОЖ.
с. Джурин Вінницької області.

Анатолій ГАЙНО

Народні усмішки

МАБУТЬ, П'ЮТЬ

Розмовляють пияки:
— Остапе, а свині горілку п'ють?
— Чого це ти питаєш?
— Бо мені вчора жінка казала, що я п'яний як свиня.

ІНТЕЛІГЕНТНА

— Ти жонатий?
— Звичайно.
— Звідки жінка?
— Зі Львова.
— Напевне, інтелігентна?
— Так. Курить, горілку п'є...

МУКАЄ

— Миколо, ти чуєш, корова мукає? — звертається жінка до чоловіка.
— Чую.
— То сходи до хліва і подивися.
— Вона до тебе мукає.
— Чого б то?
— Хоче, щоб ти її подоїла.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.
м. Мостиська на Львівщині.

ПРОСИВ

Питає мама доньку:
— Тобе вже хтось просив вийти за нього?
— Та-а, Андрій цього місяця уже кілька разів просив.
— І як?! — загорілася мати.
— Вийди, каже, Іринко, за мене в суботу почергувати біля комп'ютера в офісі — у мене важливе побачення.

Почув і записав Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

ШТИРЛІЦ

Голова районної ради телефонує в сільську. Виконавець піднімає трубку:
— Штирліц слухає.
Голова радить:
— Напишіть заяву на ваше звільнення з роботи і покладіть на стіл Мюллеру.

Почув і записав Микола КАШУК.
м. Рівне.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Значить, на вашому підприємстві нема ніяких порушень? Щось підозріло. Сплатіть штраф авансом!

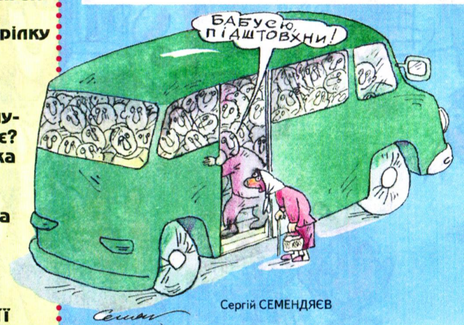

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Василь ФЛЬОРКО

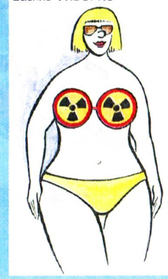

Анатолій ГАЙНО

— Тільки так Івасик погодився іти в школу.

Валерій ЧМИРЬОВ

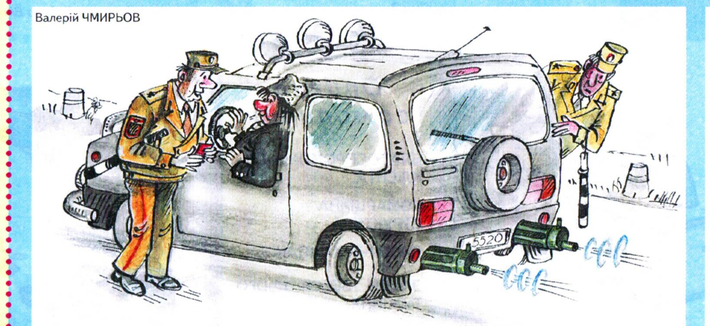

— Що вам незрозуміло?! Це глушники! Поставив у Гуляйполі!

Вінегрет із перцем

Володимир АДАМОВИЧ

Володимир СОЛОНЬКО

Валерій МОГИЛЬНИЙ

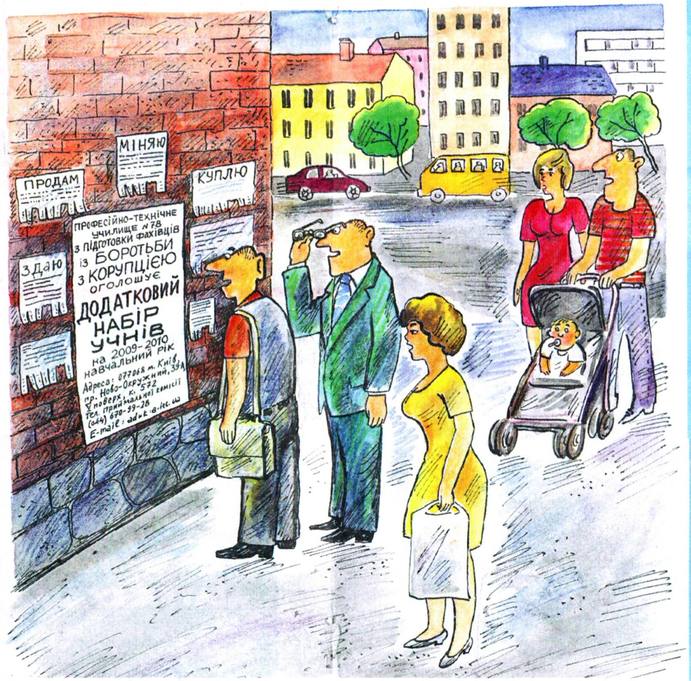

— А ви, часом, не знаєте скільки треба дати, щоб вступити туди?

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Тут, професоре, ви не тільки нарешті побачите риб із Червоної книги, а й скуштуєте їх!

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

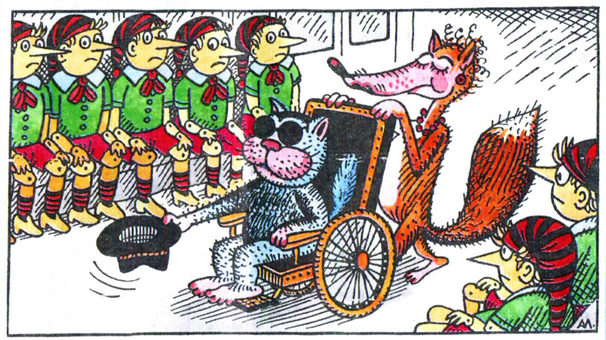

Народні усмішки

ПРИЄМНА НОВИНА

Ведучий випуску новин на телебаченні:
— І нарешті єдина гарна новина: наша передача закінчується...

ЗДОРОВ'Я

Здоров'я — це коли все болить, але ще є сили піти до лікаря.

БАЧИЛА

Опівночі п'яний чоловік, ледь тримаючись на ногах, повертається додому.
— Де тебе чорти носили?! — кричить обурена жінка.
— Насте,— зрадів чоловік,— ти їх теж бачила?!

АВТО

— Чув, ти авто купив?
— Купив. Знаєш, це така гарна штука. Тепер скрізь встигаю. Уявляєш, учора з'їздив на базар — купив шини, з'їздив у магазин — купив крила, поїхав у автомайстерню — поміняв і шини і крила, заїхав у автокіоск — купив «Тосол» і гальмівну рідину... І як би це я встиг без машини?

Почув і записав Володимир СУГЕРЕЙ.
м. Київ.

ЗАПЧАСТИНИ

Сільський дід десь із місяць гостював у дітей в столиці. Повернувся й розказує односельцям:
— Був я там у одному цікавому магазині. Секс-шоп називається. Оце магазин! Там дівки надувні продаються...
Сусідка, баба Катерина, весело штовхнула діда в бік:
— А чоловіки надувні там не продаються?
— Чоловіків не бачив. Мабуть, тоді завозу не було. А запчастин до них було там до біса!

Почув і записав Микола ЛЕБЕДИНЕЦЬ.
м. Новоазовськ Донецької області.

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Розпочалася передплатна кампанія на 2010 рік!

Ми зробили все, щоб передплатна ціна на «Перець» в час фінансової кризи була прийнятною.

Вона становить:

на 12 місяців — 41 грн. 64 коп.
на 6 місяців — 20 грн. 82 коп.
на 3 місяці — 10 грн. 41 коп.
Індекс — 74393.

Будьте з «Перцем»!

У каталозі періодичних видань України на 2010 рік дивіться сторінку 136.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

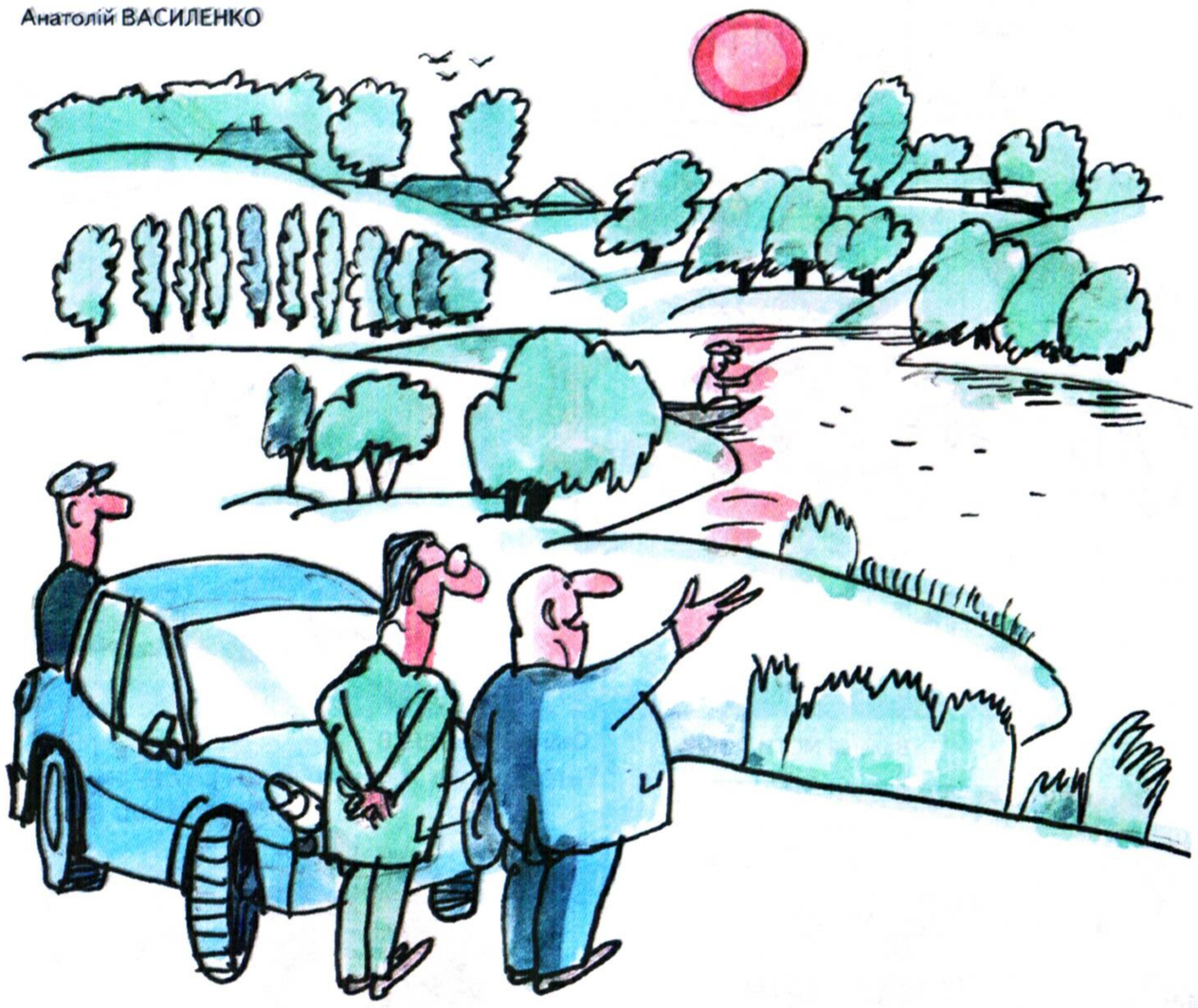

— Яка краса!
— Ага. Кращого місця для сміттєзвалища й шукати годі!

Георгій МАЙОРЕНКО

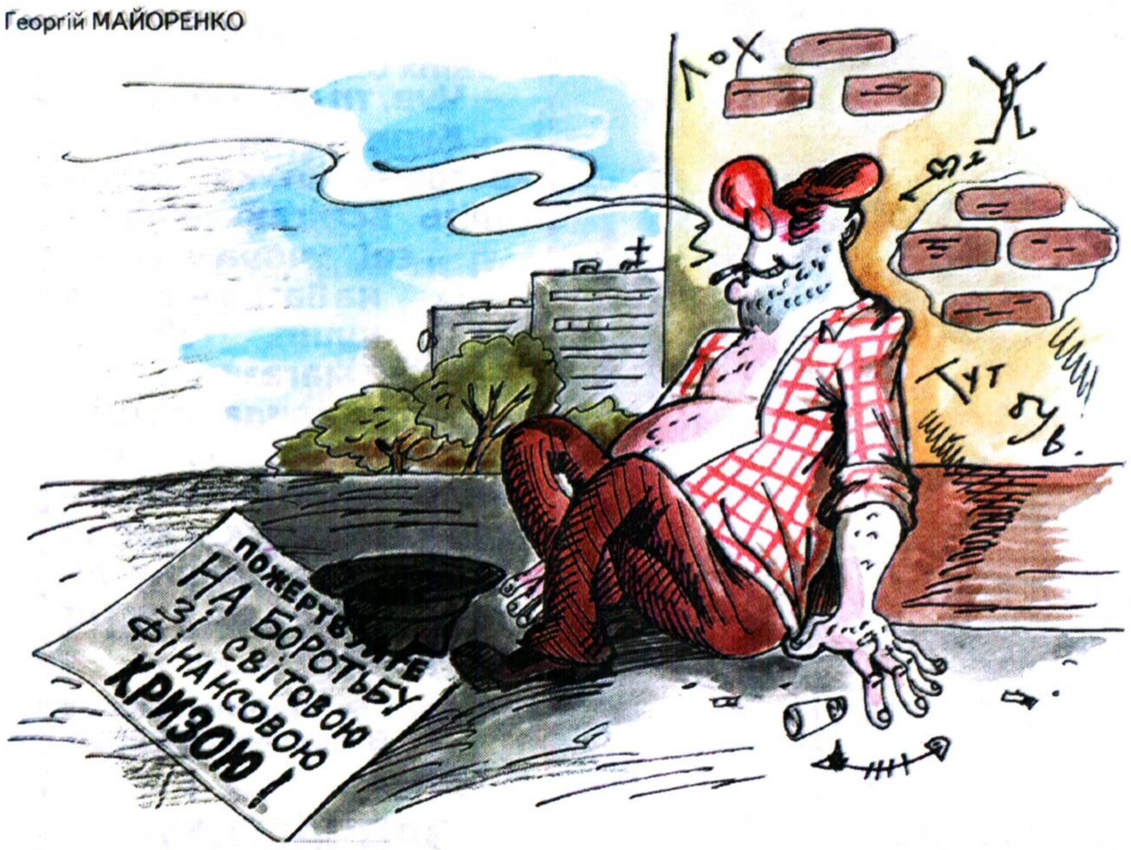

Олег ГУЦОЛ

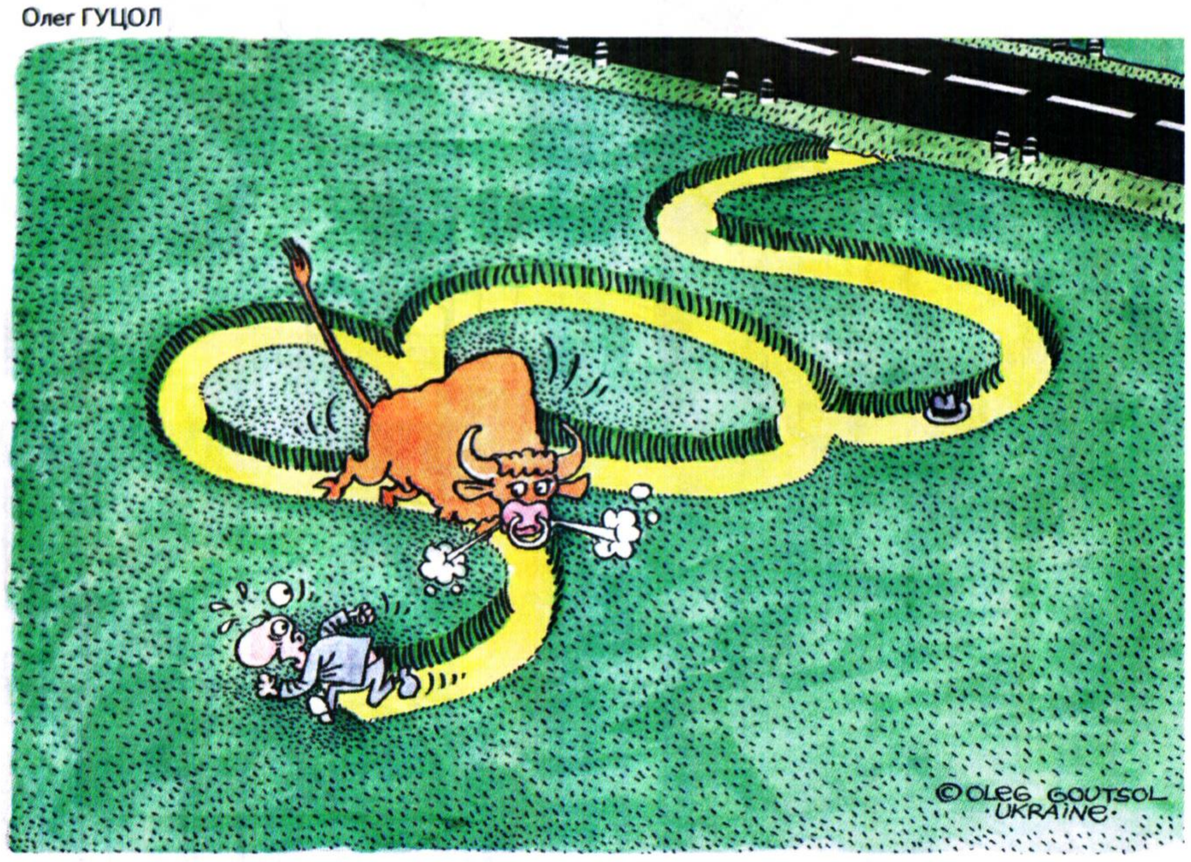

ЗАМІСТЬ БУГАЯ

БУВАЛЬЩИНА

Молодий фермер одружився й узяв собі жінку з міста, як тут кажуть, городську. Зрозуміло, що новоспечена фермерша була в питаннях сільського господарства, що називається, ні в зуб ногою. Проте, слід віддати їй належне, потроху вникала в суть нових для себе проблем і згодом набралася досвіду. А на самому початку цього набирання досвіду, кажуть, трапилося з нею таке.

Оскільки господарство спеціалізувалося на тваринництві, у фермера був відносно невеликий корівник — на 120 голів. Питання продовження роду поголів'я добросовісно виконував племінний бугай Яшко. Та він серйозно занеміг, і довелося бідолашного відправити на бойню.

Увечері того ж дня три корови пішли в загул, тобто їм украй треба було до бугая. А позаяк свого вже не було, а в сусідів, як вважав фермер, бугай — слабенький, господар звернувся в районний центр штучного запліднення. Звідти обіцяли негайно прислати спеціаліста. І як на те, самому фермерові треба було їхати в обласний центр у термінових справах. От він і говорить своїй молодій дружині:

— Зараз сюди приїде запліднювач.

— Це той, що замість бугая?

— Еге ж, саме той. Ходімо, покажу тобі, яких корів треба обслужити.

Зайшли вони до приміщення, чоловік показує на корів:

— Ось цю, цю й оцю. Запам'ятала?

Дружина не дуже впевнено кивнула головою. І фермер, щоб вона нічого не переплутала, біля кожної корови, яку треба запліднити, на стовпчику забив по цвяшку. І поїхав із дому.

Приїжджає спеціаліст із штучного запліднення — огрядний чоловік із невеличкою валізою. Запитує хазяїна.

— Його немає,— каже дружина,— але я в курсі справ. Йдіть за мною.

Зайшли вони до корівника, жінка показує спеціалістові, як і навчив чоловік:

— Ось цю, цю й оцю!

— Зрозуміло,— відповідає спец. — О, а для чого тут цвяхи в стовпчики забиті?

— Ну,— ніяковіючи відповідає початкуюча фермерша,— мабуть, щоб ви на них свої штани вішали.

Коли до спеца дійшло, як молодичка уявляла собі цю процедуру, він довго не міг почати роботу. Через приступ шаленого реготу...

Микола БІЛОКОПИТОВ.

Євровуйкова помилка

— О, певно, ниньки наші грають! — уздрівши людське зборище, вигукнув турист, колишній кревний львів'янин, що пару десятків літ тому взявся кувати своє щастя десь у дальшій, ніж Львів, Європі. По тому притьма виткнув писок у вікно автобуса і залементував: — Дайте їм, хлопці! Не давайтеся!..

Видно, літа, проведені поза рідним краєм, далися взнаки, бо на той людський гурт львівський євровуйко зреагував, як би тепер сказали, неадекватно. Колись, за усталеною ще до «перших совітів» традицією, львівські футбольні уболівальники збиралися на громадські обговорення матчів на «біржі» у самому центрі міста, за якихось сотню метрів од Опери, а старий фанат залементував у цілком непідхожому місці — перед головною брамою автобусного заводу. Щоправда підбадьорливі заклики екзальтованого гостя і тут були доречними, але з іншої причини: перед прохідною ЛАЗу збираються не футбольні уболівальники, а шукачі роботи,— оті, кого оббивати пороги біржі праці послав рідний колись завод... Колишній автогігант, на машинах якого їздило мало не півсвіту, а космонавти добиралися до стартового майданчика, опинився на індустріальному смітнику. А його фахівцям випало місяцями купчитись у безнадійних пікетах... Постійні простої, збитки, нечувана заборгованість у оплаті праці. Нині порушено низку кримінальних справ за ухилення підприємства од сплати податків, так звані непрозорі фінансові операції.

Зрештою, хіба могло бути інакше, якщо ЛАЗ за кілька років тричі перереєстровували, змінювали форми власності? «Засновники» ж мінялися, як козирі при грі у підкидного,— нечестивці нахабно замітали сліди своїх зловживань. До речі, за три останні роки керівництво підприємства тричі зазнавало «ротації». (При цьому нанизуванні безтямних лих є, щоправда, і промінець світла: один із директорів — п. Челяпін — опинився під слідством).

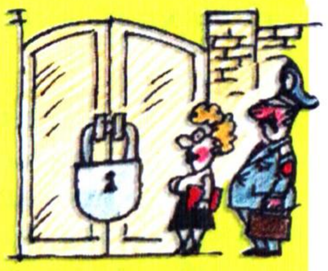

Працівники Львівської міської податкової інспекції твердять: посадовці ЛАЗу усіма способами намагалися перешкодити проведенню планової документальної перевірки, навіть не впускали ревізорів на територію підприємства. Коли ж опір був зламаний, податківці виявили чимало схем, до яких вдавалися шахраї, аби мінімізувати платежі до бюджету, зокрема, проводили господарські операції з фіктивними фірмами, внаслідок чого збитки завищено на 25 мільйонів гривень, на сотні тисяч занижено податок на прибуток, а ПДВ — на 6 млн. грн.

Не хотілося б і далі морити читачів циферією, але мушу навести один приклад. Два роки тому керівництво ЛАЗу, маючи 5 мільйонів гривень заборгованості із зарплатні, вдалося до цинічної — навіть у злочинному світі — оборудки: перерахувало 86,6 млн. грн. на рахунок фірми ТзОВ «Д». До бюджету не потрапило й копійки. Цікаво, що ТзОВ «Д», яке колись жило з торгівлі металопродукцією, за два роки до тієї оборудки визнано банкрутом і ліквідовано.

То куди ж пішли лазівські мільйони? Поки що скажемо, що під час перевірки податківці знайшли копію угоди купівлі-продажу між ТзОВ «ЛАЗ» та ТзОВ «Д», з якої не зрозумієш, хто її підписував. Ну суцільна тобі ринкова економіка.

Ставлю крапку. Не можу інакше: душить чорна заздрість. Заздрю туристові, який так щасливо лементував, побачивши натовп біля прохідної заводу.

Ні, вуйцю, ні бельмеса ви не розбираєтесь у нинішніх львівських іграх.

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

ЗОО-АФОРИЗМИ

◆ *Чи бувають ціни на продажні шкури недоступними?*

◆ *Плазуна важко посадити.*

◆ *Дарчий напис: «Слонові від Моськи».*

◆ *Важко стояти прямо в оточенні повзучих гадів.*

Леонід ЗАБАРА.

НОМЕР НЕ ПРОЙШОВ

Б'є з курорту телеграму
Чоловік дружині:
«Вишли сотню на куриво —
Я у скруті нині.
Якщо твоя добра ласка,
То вишли і більше.
Мені гроші тут потрібні
І на всяке інше».
Через день відповідає
Його чепуруха:
«Шлю десятку на куриво,
Щоб не пухли вуха.
А вже коли повернешся
До рідної хати,
То й задаром скільки хочеш
Будеш інше мати».

Іван ЧУЧМІЙ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Краще б ви, діду й бабо, не засипали нас заявами про ремонт хати, а відкрили в ній готель «Ретро».

Жило собі мале, але дуже гордовите Вовченя. Ні з ким не товаришувало, нікому не допомагало. Якось прогулювалося воно лісом, а назустріч — два Борсучки.

КАЗКА

— Давай будемо дружити,— запропонували Вовченяті.

— А яка з вас користь? Що ви можете такі малі та коротконогі? — розсміялося сіре. — Мені ваша дружба не потрібна — ніщо не страшне такому сильному Вовченяті, як я.

Невдовзі підійшло Вовченя до річки і сіло на березі трохи перепочити. А тут із густого верболозу з'явився Боберчик і теж запропонував дружити.

— Іще чого?! — аж підстрибнуло Вовченя. — Такому дужому, як я, якийсь Боберчик-зуботерчик другом стати хоче. Ні! Ні! Лізь у свою річку і дружи там із видрами та ондатрами.

А невдовзі по тому прийшло Вовченя до старенького містка. Його й містком уже важко назвати було: геть струхлявів. Звірі ним уже й не ходили.

— Боягузи! — задерло голову Вовченя і пішло по містку. А він посередині — трісь, і шубовснуло сіре у воду. А річка глибока, стрімка. Вовченя лапами гребе, гребе, а вибратись не може. Чує, що із сил уже вибивається, та й давай кричати: «Допоможіть хто-небудь!» Почув той крик зубатий Боберчик. Приплив зі своїми друзями і всі разом почали штовхати Вовченя до берега. А звідти уже два Борсучки подають йому довгу гілляку. Вовченя міцно вхопилось за неї і вилізло не берег.

— Спасибі, друзі! — відхекавшись, мовило Вовченя.

— А хіба ми тобі друзі? — здивувались Боберчик і Борсучки. — Ти з нами дружити відмовився, казав, що сильний.

— Вибачте,— засоромилося Вовченя. — Тепер я зрозумів, що дружба — то найбільша сила...

Відтоді у лісі завжди можна побачити четверо товаришів — Вовченя, зубатого Бобрика та двох коротконогих Борсучків. Вони ніколи одне одного в біді не залишають.

Василь ТИТЕЧКО.

с. Мале Вербче
Рівненської області.

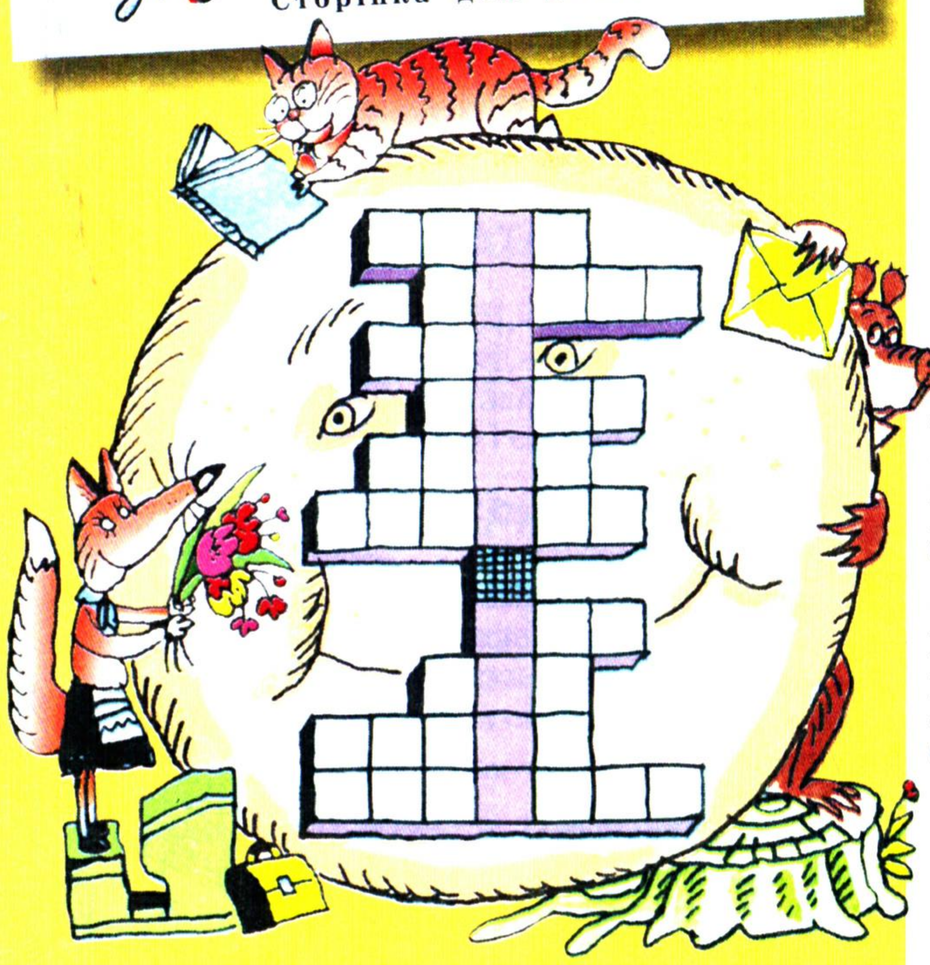

Кросворд «Літо не одне»

У календарному році одна весна, одна осінь, одна зима, одне... Ні, літо якраз не одне. Бо крім справжнього є ще й... Яке? Його назву ви прочитаєте у виділеній вертикалі, якщо правильно розгадаєте кросворд.

1. Ранок, день, вечір, ніч. 2. Коли не вивчив уроків, то під неї хочеться залізти. 3. На ньому часто набивають гулі. 4. Письмове послання. 5. Друг опеньків. 6. Батько «Перченяти». 7. Дуб, ялина, ясен, клен, граб, гриби, липа, ліщина, сосна, суниці, ожина, терен, береза... 8. Пан Коцький. 9. Ромашки, кручені паничі, півники, гладіолуси, тюльпани, троянди, півонії... 10. Казковий герой, котрий полюбляв утікати.

Склав М. ЛИСТОПАД.

КІТ І АЛФАВІТ

Із міста А до міста Де
Ішов маленький Кіт,
Точніше, Кошеня —
руде,
У смужечку живіт.

То посміхнеться, то моргне;
Іде, не поспіша...
І раптом стрілось із Конем,
Точніше, із Лошам.

Хвоста задерло Кошеня,
Всміхнулося: «Привіт!»...
І у маленького Коня
Спитав маленький Кіт...

«Далеко ще до міста Де?»
Всміхнулося Лоша:
«Ти зовсім не туди ідеш,
Дорога ця — до Ша.

Вертайсь назад: до міста Бе
Тобі потрібно йти,
А звідти — через Ве і Ге
У Де потрапиш ти».

«Ти звідки знаєш всі міста?»
Спитав маленький Кіт.
А Коник: «Відповідь проста —
Я вивчив алфавіт».

Аркадій МУЗИЧУК.

Василь ФЛЬОРКО

Запитання на засипку

● Чи допомагає корона порожній голові?

● Якщо голос народу не буде почуто, то чи буде почуто крик душі?

Стелла ОНИЩЕНКО.
с. Червоноармійське на Одещині.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

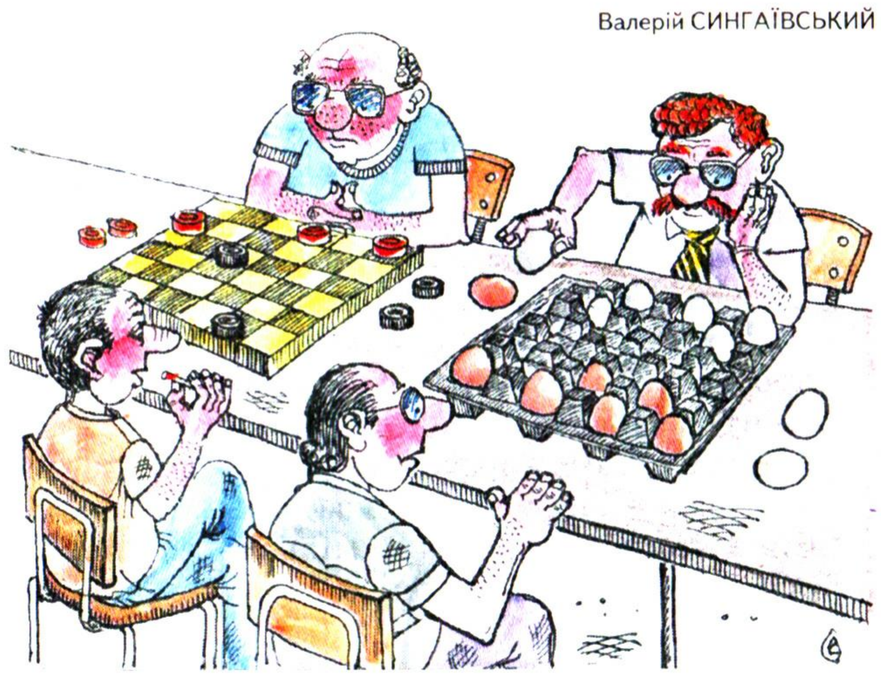

БУДЬМО ЗДОРОВІ!

ІРОНІЗМИ

■ *Натуроплата за земельний пай: сім мішків гречаної вовни.*

■ *Нова економічна категорія: крадієспроможність.*

■ *Наші економічна та фінансова кризи у порівнянні зі світовими — мають свої прірворитети.*

■ *У фінансових пірамід — свої фараони.*

■ *Різновид економічного росту: обростання боргами.*

Леонід ЗАБАРА.
с. Тур'я на Сумщині.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

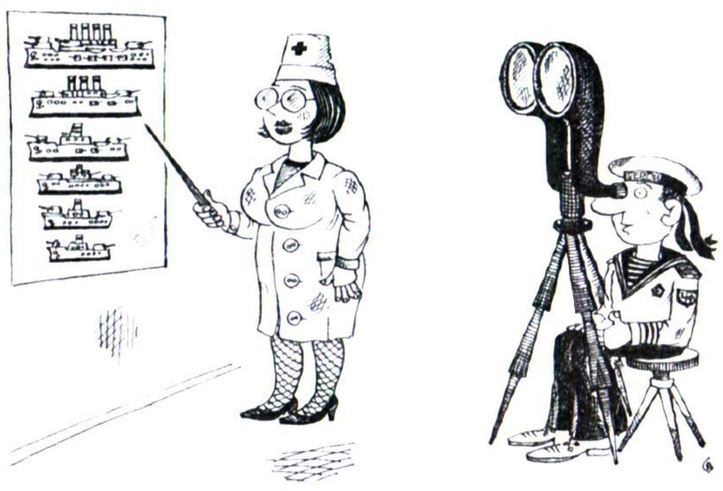

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

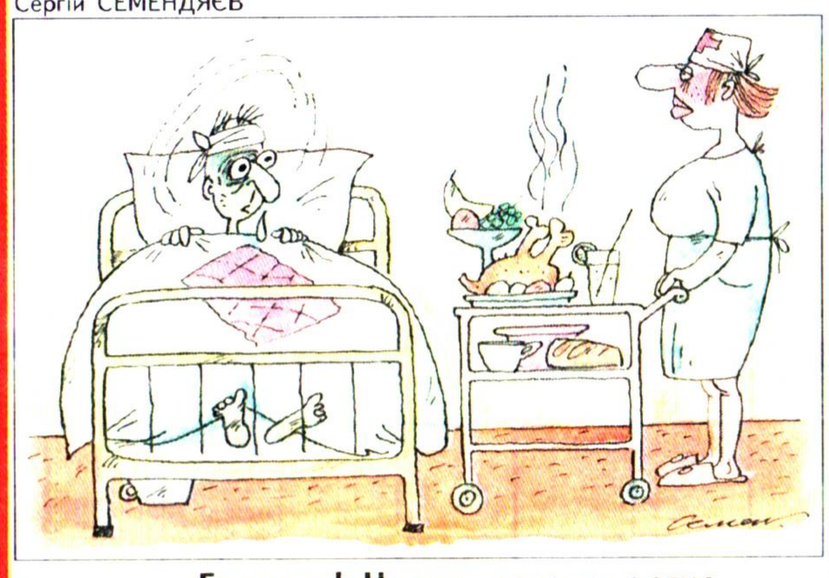

— Господи! Невже передсмертне марення почалося?

Володимир АДАМОВИЧ

Анатолій ГАЙНО

— А від алкогольної залежності ми лікуємо виключно народними методами...

Олександр КОСТЕНКО

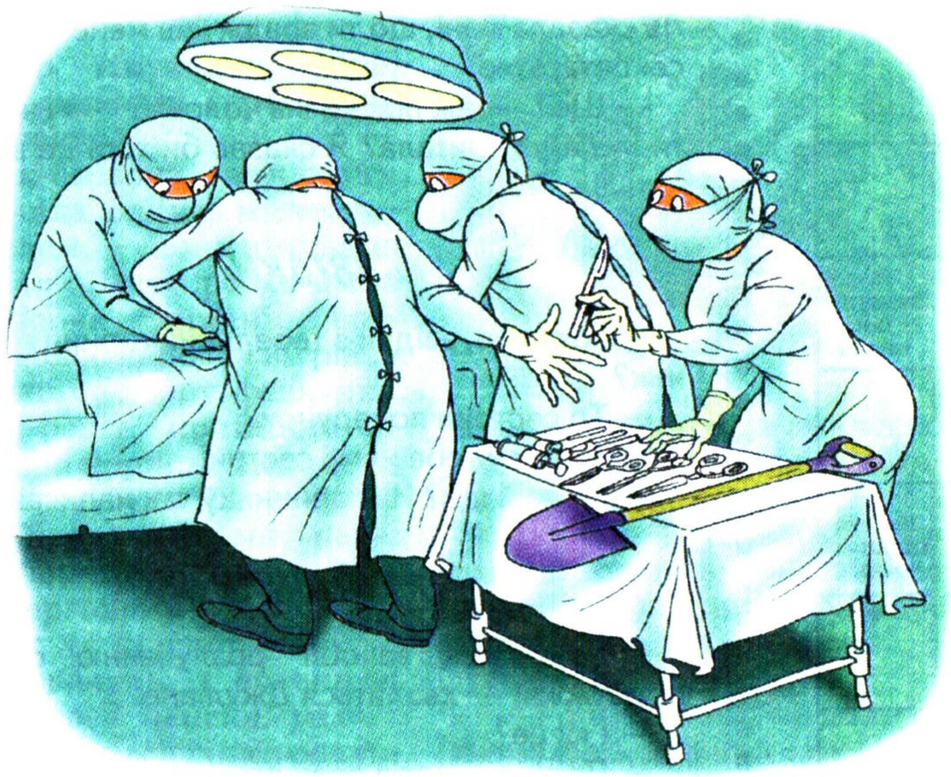

Іван САВЛЮК

«Сусід задешево купив свиню і підклав мені у двір, бо дирка в огорожі, а вона бігає і риє, та курей ганяє».

(Зі скарги).

Надіслав Роман КРИКУН.

«Габровці сміються навіть на цвинтарі, бо дуже полюбляють гумор, коли, наприклад, хтось перекине труну або не того поховали».

«Якби ми послухались поета і лупали скалу, то не довелось би тепер дивитись рекламу проти лупи».

(З учнівських творів).

«Одні студенти крутять мізками, інші — крутять хвостами».

(Із записки в деканат).

Надіслав Б. ФЛОРІАН.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

У сьомому числі «Перця» було надруковано карикатуру Василя Фльорка: на столі стоїть маленька мисочка із написом «зарплата», а довкола неї чималенькі ложки — «податки», «квартплата», «електроенергія», «проїзд»... Такі сьогодні реалії нашого життя. Правда, зарплата непокоїть не усіх, є у нас і скоробагатьки, і посадовці, яким і криза не криза. Вони й не помітили її. Для них — мільйоном більше, мільйоном менше...

Ну а більшість наших громадян і справді опинилися в скрутному становищі. Але жартувати й іронізувати не перестали. Про що свідчить редакційна пошта.

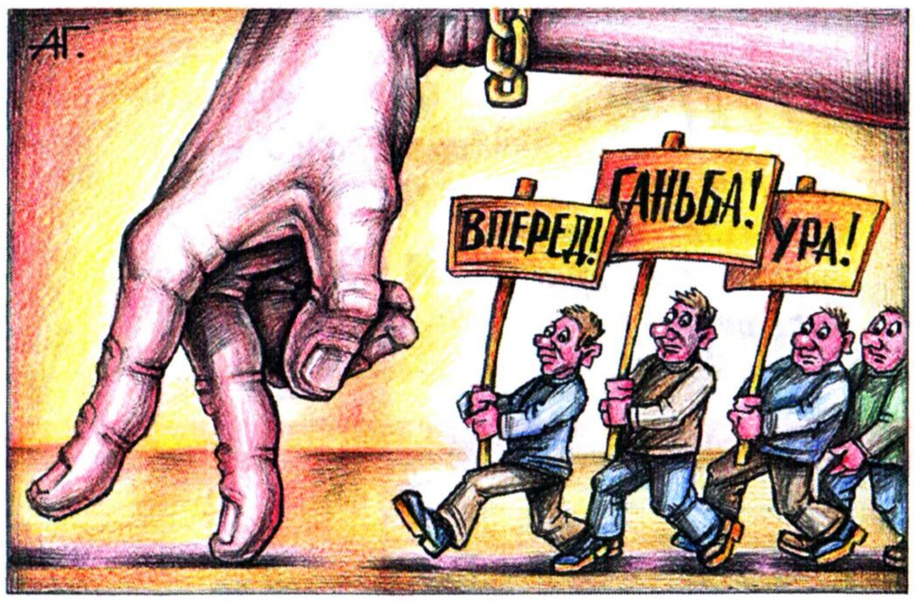

Журі уважно розглянуло усі підписи наших читачів і винесло свій вердикт. Переможцями сьомого туру стали: **Матвій ЖОЛОБОК із м. Білопілля Сумської області —** ***«Чи збагнути у нас не годні: Біля миски такої — усі голодні»;*** **Роман КАРАШИН із смт Макарова, що на Київщині —** ***«Спершу дайте, потім сьорбайте!»*** **та Василь МІДЯНИЦЯ із смт Міжгір'я на Закарпатті —** ***«Воно б дуже добре, та нікуди не годиться».***

Вітаємо!

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до малюнка художника із Кривого Рога Анатолія Гайна.

На переможців чекають призи!

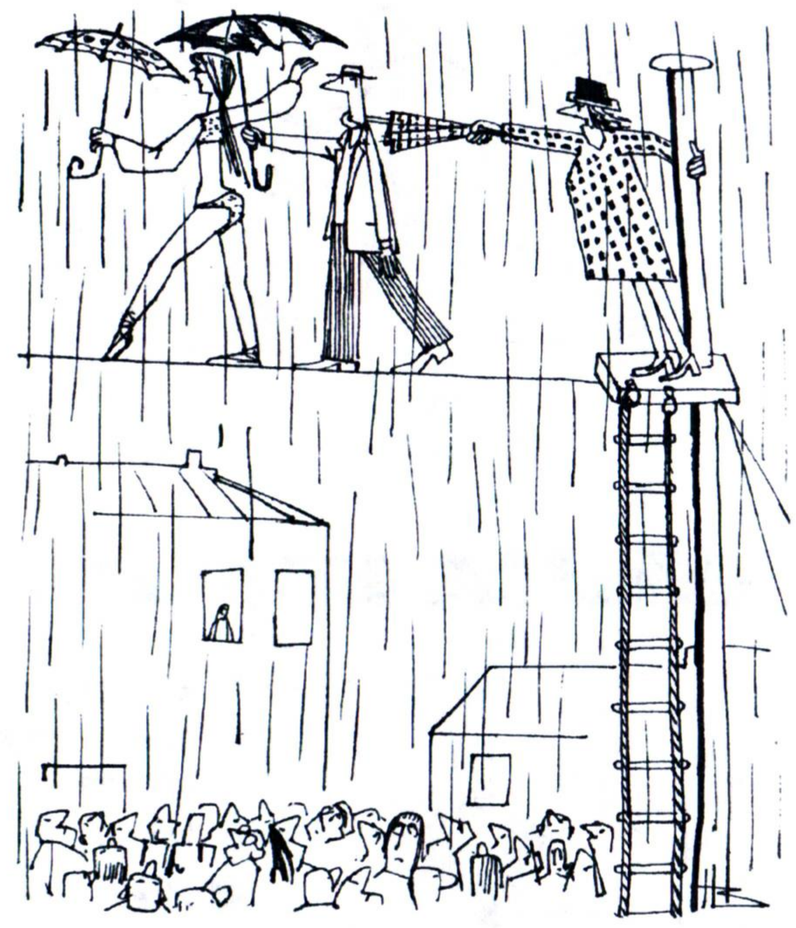

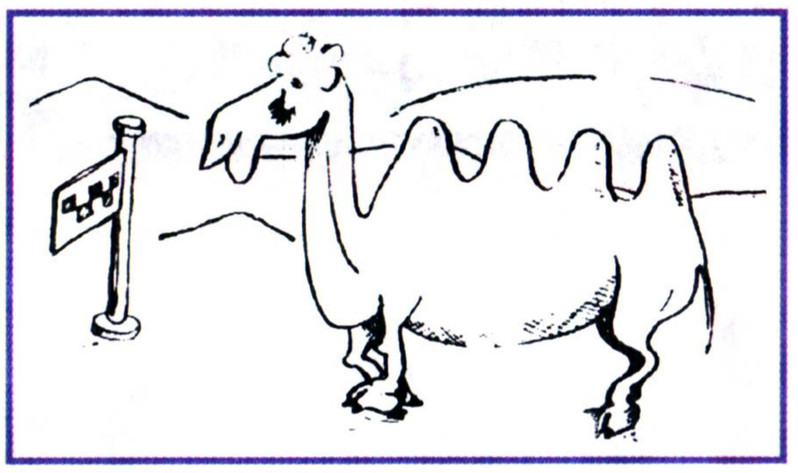

СКАНВОРД

Склала Т. ДОБРОВОЛЬСЬКА

Опади
Експеримент
Працює на митниці
Рослинне масло
Ріка у Франції
Німецький фізик
Очищений, пресований цукор
Частина авто
Штучна річка
Ескулап
Касовий талон про оплату
Нота
Умовна одиниця
Урочиста процесія
Світський вечір
Заміський будинок
Ланіта
Валерій КОНОНЕНКО
Гора в Греції
Марка вірменського коньяку
Військовий підрозділ
Зошит для малювання
Важка ноша
"Сільва"
Автомат Калашникова
Розділовий ...
Міра земельної площі
Дорога в парку
Друкарський метал
Режим погоди
... Міцкевич
Велика металева "миска"
Виробник тканин
Афера
Газети, радіо тощо
Спецодяг
Місто в Криму
Позитивний електрод
... Гевара
Частина світу
Темрява

ВІДПОВІДЬ НА КРОСВОРД «ЛІТО НЕ ОДНЕ», ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Доба. 2. Парта. 3. Лоб. 4. Лист. 5. Пень. 6. «Перець». 7. Ліс. 8. Кіт. 9. Квіти. 10. Колобок.

У виділеній вертикалі: бабине літо.

ВІДПОВІДЬ НА ЧАЙНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 8

1. Хліб. 2. Барабан. 3. Навала. 4. Автобіографія. 5. Явір. 6. Ракета. 7. Аптека. 8. Альпініст. 9. Трактор. 10. Рубанок. 11. Кореспондент. 12. Тюльпан. 13. Нафта. 14. Алхімік. 15. Комаха. 16. Атестат. 17. Тютюн. 18. Нащадок. 19. Клоун. 20. Небіж. 21. Живіт. 22. Трюм. 23. Могорич.

ІНТЕРСМІШИНКИ

ОБУРЕННЯ

Шотландець ладнається снідати. Дружина, подаючи на стіл, веде балачку і поміж іншим каже:

— Учора одна ясновидиця за двадцять шилінгів сказала мені, що ти зраджуєш мене зі своєю секретаркою.

— Що? — аж підскочив чоловік. — А чого ж ти мене не спитала? Я сказав би тобі це за десять шилінгів!

ЗВІДКИ

— Гордоне, звідки в тебе такий гарний годинник?

— То сестрин подарунок.

— Але ж у тебе нема сестри!

— Ну то й що? На годиннику так написано!

РЯТІВНИК

— Учора я запобіг розлученню одного подружжя! — хвалиться Джуліано.

— І як це?

— Приятель хотів позичити у мене п'ять тисяч євро, щоб одружитися, а я не позичив.

ГРА

Двоє надвереджених розумом грають у карти. Раптом один із них вигукує:

— Мат!

— Ти що, здурів?! — каже другий. — Ми ж граємо в гольф, а не в баскетбол.

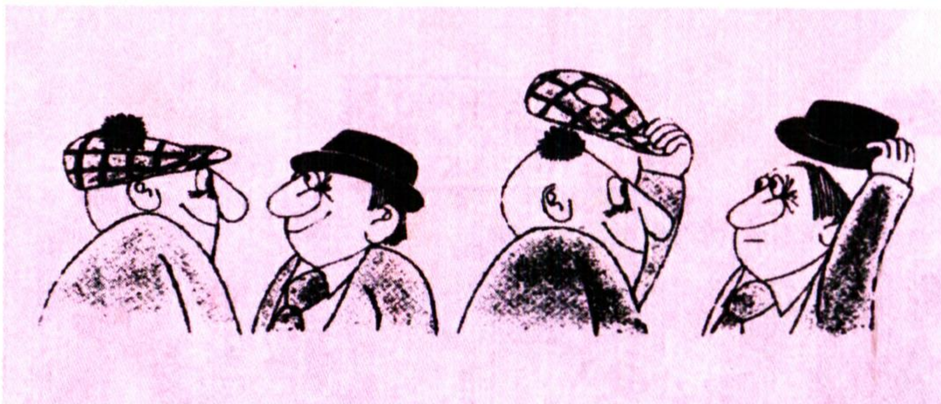

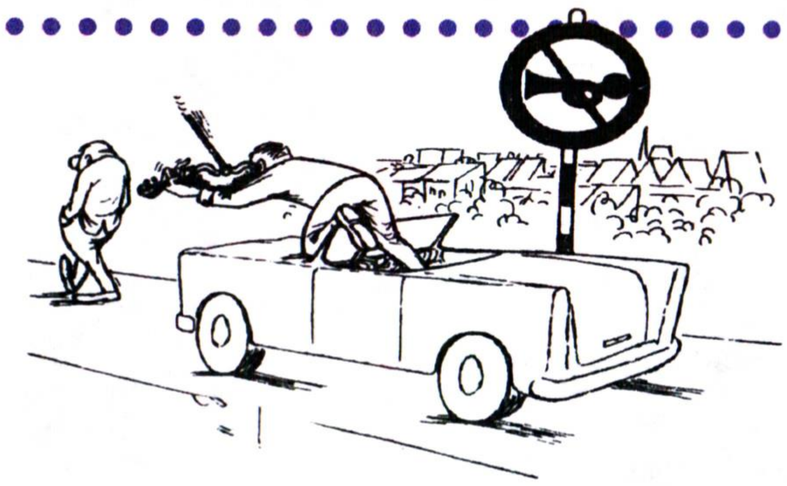

Мілован ВАРЖИНА

ПЛАВЕЦЬ

І в нас є річка. Буйна.

І, як то воно ведеться, одного дня по ній пустився вплав чоловік. Але через якийсь час почав тонути і кликати на допомогу. А перехожі — як і всі перехожі: зупиняються на березі і витріщаються, витріщаються...

— Люди, треба допомогти чоловікові! — гукнув хтось коло мене. — Хіба не бачите, що він там тоне?..

Ось так і робляться хибні висновки, ось так і напускають туману на громадськість! І утверджуються геть-таки не доведені, не відповідні ситуації версії.

— Люди, чи ж не бачите, що людина тоне?! — знову вигукнув хтось із присутніх.

Вже несила було слухати це. Не переношу такого безвідповідального та безпринципного погляду на стан справ. Ну що то за заклик до дії — без попередньо визначеної точки зору, спрямування і тому подібного?

— Пані та панове,— узяв я слово,— у нас часто, навіть дуже часто, трапляється таке, що то тут, то там ми даємо поспішну оцінку стану справ із тих чи інших проблем, а потім виявляється, що ситуація була цілком інша. Ось, наприклад, тут твердять, що якийсь добродій у річці тоне. Чи ж відповідає це фактичному становищу? Ви бачите, пані й панове, що плавець розмахує руками, а такі рухи у воді можуть — принаймні, якщо зважати на відому і шановану нами практику,— розцінюватись і як спосіб плавання вільним стилем.

— Яке вже там плавання, чоловіче, яке плавання, коли людина тоне! — знову перебив мене голос із натовпу.

Отут мені стало ясно, що виховна робота велася не на достатньому рівні, що ми не допомогли людям навчитися розбиратись у специфіці їхніх проблем, попередньо ті проблеми аналізуючи. Отож я продовжив:

— Ясно, пані й панове, що отаким та іншим подібним випадкам із людьми та групами належної уваги не приділялося, все робилося однобоко, і тому деякі речі сприймаються сенсаційно. А все, панове, просякнуте певними проблемами і невирішеними питаннями минулого, чого не слід сприймати як зелене світло для тих, хто кожної миті готовий применшувати все, чого ми досягли в теперішній період.

— Гей, чекай-но, чоловіче, товаришу, приятелю, пане. Що ти нам тут голови морочиш, коли оно людина тоне! Треба їй допомогти, поки не пізно, поки можемо врятувати,— перелякано загукав чоловік із гурту.

— Якщо дозволите, я спочатку звернув би вашу увагу на той факт, що все іще не створено необхідних умов, ані навіть не вироблено якогось цілісного підходу до проблем такого характеру і конкретно — щодо цього питання. Самі бачите, як часто ми буваємо схильні до того, щоб не називати речей їхніми справжніми іменами, а потім на основі цих розбіжностей складаються цілком інші ситуації, які призводять до плутанини. От деякі з нас готові визначити даний випадок виразом «людина в річці пливе», а інші — як оця пані недавно — скажуть: «Людина в річці тоне». З нашої точки зору — це одна й та ж сама назва одного реального явища, щодо якого ми оце диспутуємо. Оскільки, бачте...

— Люди, хіба ви не чуєте волання отого потопаючого про допомогу? Чого ж ви, на Бога, чекаєте?! — погукували ті, що прилучалися до гурту.

Такі твердження не тільки не відповідали фактичному становищу, а й розхитували довіру до уже висловлених оцінок ситуації. Більш того, вносили полемічний тон. Тому я був просто-таки змушений іще раз пояснити дещо...

— Панове, ви вважаєте, що ситуація не терпить зволікання, і я цілком згоден із вами. Але навчений попереднім досвідом, коли ми при таких ситуаціях кидалися наосліп, не проаналізувавши...

— Та облиш, братику, ті аналізи! Чоловік он уже й на поміч не кличе, ледь борсається... — кинув хтось із юрби.

Я ще більше упевнився в своїй правоті — ситуація щомиті мінялася, і становище, яке ми мали донедавна, було уже іншим, тому я готовий був удатися до прикладів кількарічної давнини, щоб провести для присутніх паралелі між кількома випадками, які засвідчили б перевагу мого підходу до вирішення проблем, зважаючи на всі наявні факти і досвід, але в цей момент мене перепинив жіночий плач:

— Утопився! Людина втопилась, а ми їй не допомогли!

Я глянув на плавця. Побачив, що той уже не стикався із жодними проблемами. Спливши, він погойдувався на воді, а течія несла його та й несла.

Переклад із сербської.

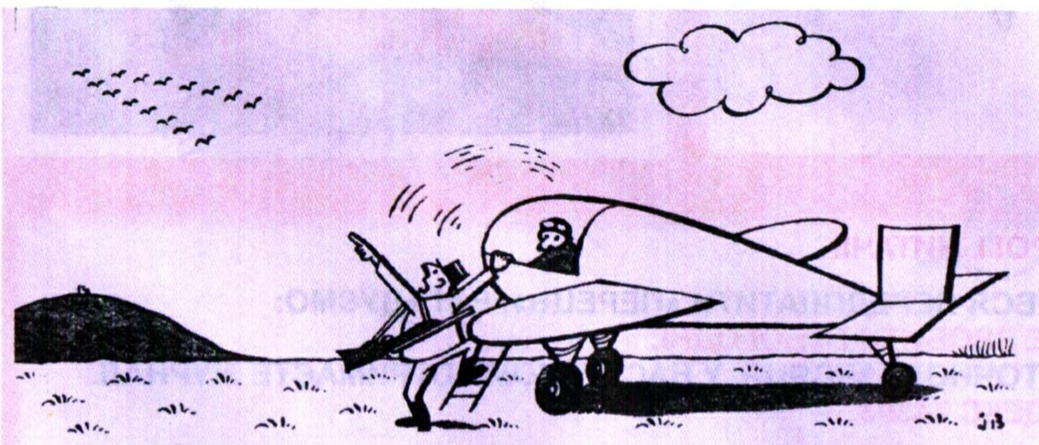

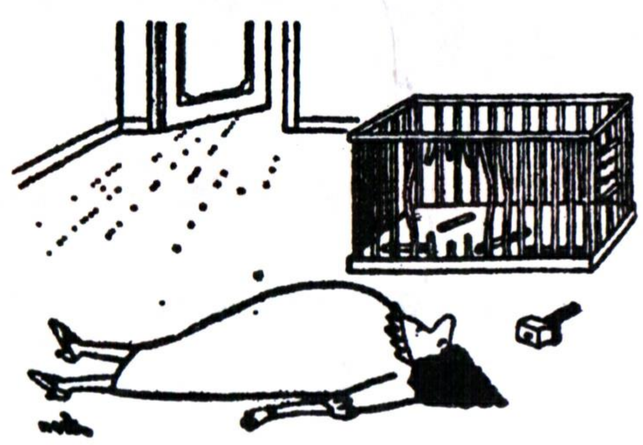

ПЕРЕЦЬ № 9 (1601)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник: Державне видавництво «Преса України»

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 16.09.2009. Підписано до друку 22.09.2009. Формат 70х108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 8 250 прим. Зам. 0110909. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Володимир СОЛОМАШЕНКО

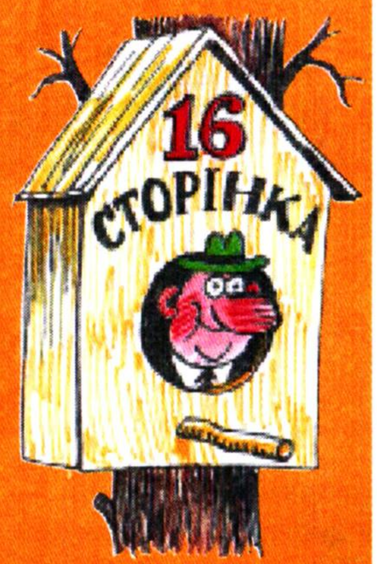

Василь ФЛЬОРКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Оце врізали!

Валерій КОНОНЕНКО

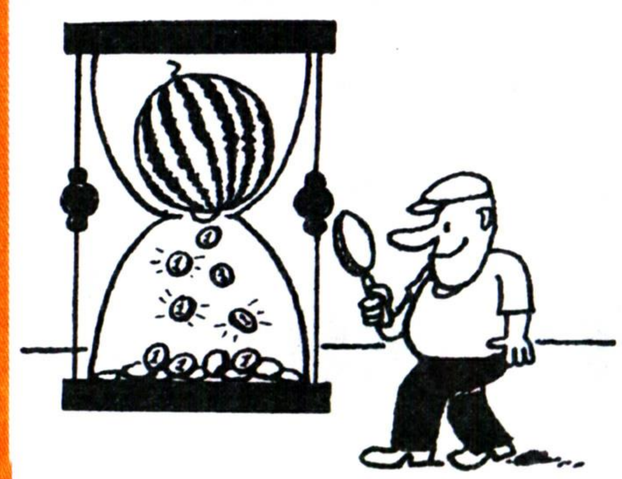

Валерій ЧМИРЬОВ

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Юлі Роскрут, 11 років, м. Чернівці)

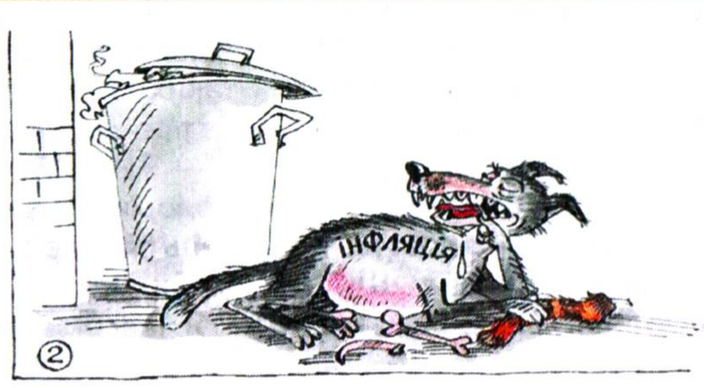

Анатолій ГАЙНО

— Пишуть, що в Канаді камінець із неба впав, метеорит...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

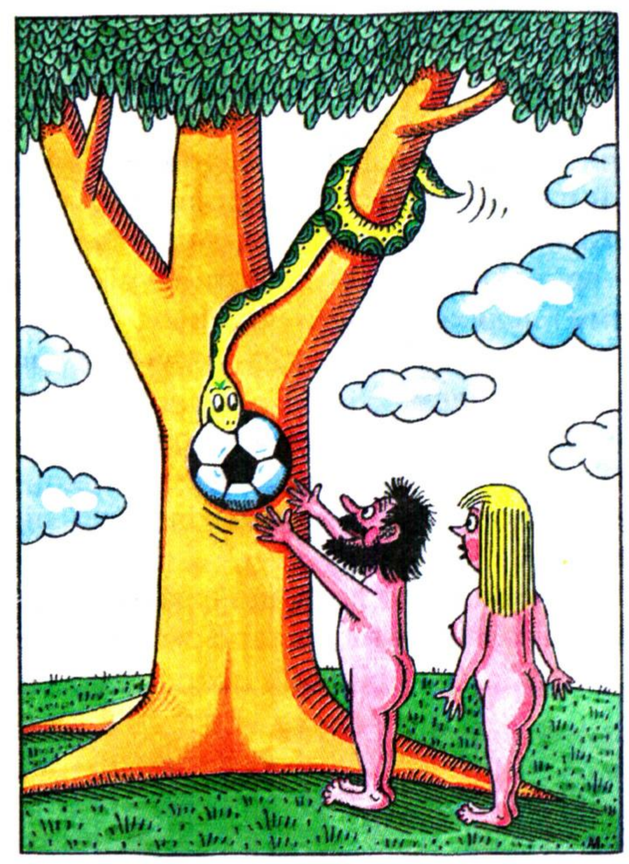

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!